

[Formanden.]2) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Beslutning af Folketinget (af Jørgen Jørgensen m. fl.),

Mødet hævet Kl. 17²⁰.

151. Møde.

Torsdag den 2. Oktober. Kl. 10.

Formanden: Fra en Række navngivne Mænd og Kvinder har jeg modtaget en Henvendelse vedrørende Sydslesvig. Trykte Eksemplarer af Henvendelsen vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget (af Hans Hedtoft og V. Buhl).

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 4367).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under Punkt 2 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig

Eneste Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget (af Jørgen Jørgensen m. fl.).

(Forslaget til Beslutning findes i Tillæg A. Sp. 4369).

Forslagene til Beslutning sattes til Forhandling.

Hans Hedtoft: Vi har fra socialdemokratisk Side flere Gange for det høje Ting foreslaaet, at det udtalte sin Mistillid til Regeringen Knud Kristensen. Vore Forslag har været motiveret med en Henvisning til den Illoyalitet, den højtærede Statsminister efter vor Mening gentagne Gange har udvist over for dette Tings Beslutninger angaaende Sydslesvig, og vore Forslag har ogsaa været motiveret med en Henvisning til den af Re-

geringen førte økonomiske Politik. Vi har forlængst sagt, at vi efter Statsministerens Adfærd ikke har Tillid til ham og ej heller Tillid til Regeringens Evne til at lede Landets Politik. Majoriteten i denne Sal har hver Gang stemt vore Forslag ned — man haabede vel, at Statsministeren parlamentarisk talt skulde forbedre sig, og at Regeringen, hvad den økonomiske Politik angik, ændrede Signaler. Det er ikke sket. Udviklingen og Sommerens politiske Diskussioner viser, at det var et forfængeligt Haab. Trods Landets dybt alvorlige økonomiske Situation, trods Omfanget af de Opgaver, der venter vort Lands Erhvervsliv og Befolkning, er Tiden gaaet, ikke med at oplyse Befolkningen om den økonomiske Stilling, ej heller med Bestræbelser for at skabe Samling om en langsigtet Lovgivning tilsigtende Landets Genopbygning, men med et taktisk politisk Spil om Sorteper, som en af de implicerede selv har sagt det. Man har været forarget over dette Udtryk. Det er der virkelig ingen Grund til, thi det er jo Sandheden. Sommerens Erklæringskrig mellem Statsministeren, de Konservative og de Radikale tjente eet eneste Formaal: hvem skal have Sorteper, det vil sige, hvem skal i Vælgernes Øjne have Ansvaret for Valget, det Valg, de alle bedyrer, de vil undgaa, men som — det er jeg overbevist om, og Slutningen af den Forhandling, vi nu paabegynder, vil overbevise alle om det — man nu nødes til at erkende er den eneste taktiske Udvej ud af den politiske Blindgyde, Regeringen og i Særdeleshed Statsministeren har Ansvaret for at have ført dansk Politik ind i. Erkendelsen af et Valgs Nødvendighed har i Sommerens Løb været i Stigen. Om vor Stilling var ingen i Tvivl, heller ikke om Kommunisternes. Men andre politiske Partier har i Sommerens Løb givet vort Valgkrav deres Støtte. Den 30. Juli offentliggjorde Retsforbundets Rigsdagsgruppe og Forbundsraad en Resolution, der indlededes med Ordene — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til her og senere at anføre enkelte Citater —

„Danmarks Retsforbund anser det for nødvendigt, at der nu, hvor Regeringen er kørt fast i sin økonomiske Politik, udskrives Folketingsvalg.“

Dansk Samlings Landsraad havde tre Dage forinden udsendt en politisk Udtalelse, der begyndte saaledes:

„Den politiske Situation i Danmark i Dag er præget af en Raadvildhed, der skjules bag politisk Splid og alles Kamp mod alle. Striden maa afklares gennem et Folketingsvalg, der kan danne Grundlag